

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 585. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm31700/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

paa „Sabbaten“ naar de angrebes, thi de sagde: stude vi ikke saaledes med Hedningerne for Liv og Lands-Næt, da er vi snart udrøddede*).

Paa sin Døds-Tog udvandrede Matthias den Aageste af sine Sønner, Simon, til Maad-Givet og den Kappræste, Judas Makkabæus, til Anseret, og opmuntrede sit Følge til at yve Liv og Død for Hædrens Pagt, sig til Herre og et evigt Navn, med Abraham, Jesu og David, Elias og Daniel**). snart nedlagde nu Judas, der gik i Spidsen som en Løve, den første navnkundige Hænde Apollonius, hvis Sværd han siden bar og brugte til sin Død, og ved den første standende Strid, da hans Følge blev nedet for Hændens Mangfoldighed, da sagde Judas: det er ikke Folke-Tal men Kraft fra Himlen, der giver Sejr i Strid, og hos Gud gjør det Alt ingen Forskiel at fæste ved Mange eller ved Faa, saa lad os kun kuste, vi kæmpe „for Livet og Lovene!“ Slaget stod, den Christe Hævds-Mand Seron faldt og nu begyndte Judas at blive navnkundig i Antiochien, saa Man tog Krigen alvorlig, men sandt kun derved større Nederlag, saa at selv da Lysias, som var Kongens Hærs-Haand, ruffede ind med 60000 Fod-Folk og 5000 Røstere, da mødte Judas ham uforlagt ved Bethsur, nær Hebron, blot med titusind Mand og den Tro at Jehovah kunde smelte de Dværves Mød og lære de Stærke at skielve, og efter et Tab af femtusind Mand sandt Lysias det vaadeligt at trække sig tilbage til Antiochien, fra de usimelige Folk, der alle kæmpede „paa Liv og Død.“ Følgen af denne Sejr var, at Judas drog op til Jerusalem, rensede Helligdommen, fernøede Dffringen og besættede Staden med dem paa Borgen***).

*) Mattæværn. I. 2.

***) Mattæværn. I. 3.

****) Mattæværn. I. 4.

Medens dette Hefts, var Antioch gaaet til Persien for at plyndre det rige Artemis-Tempel i Elymais, men maatte drage derfra med Stamme, da Barbarerne deromkring satte sig til Mod-Væge og blev ham for stærke, og i Perser-Øyen Lande, siger Polyb, endte han sine Dage, Somme sige, aabenbar plaget af Gudsdommen, han vilde forgribe sig paa, og der lader sig ppeetlig seene med hoed Etræeren melde: at han i Persien sit Tidende om det Nedslag Lyfias havde lidt, de valbige Frem-Stridt Judas gjorde og Helligdommens Renfelse, hvorpaa han blev dødsly og bestemte at Gudsdommens Vrede var over ham for hoed han gjorde i Jerusalem *).

Hermed skulde nu vel Opstanden været forbi, da Man neppe kan tvivle paa, at Lyfias, der oplafede sig til Fors-mønder for Antiochs Son, jo gierne havde tilstaaet Jøderne Lov til at følge deres Fædres-Stikke, og siondt vi ikke kan fortænke Judas i, at han ønskede ganske at sætte sit Folk i Frihed, see vi dog, hans stærke Tillid havde soelabt ham, saa da Lyfias kommer igjen, finde vi ikke Judas i Marten, men indsluttet i Demplet, hvor han ventelig vilde fundet sin Gnav, hvis ikke Lyfias, paa Tidende om Konge-Harens Hjem-Komst fra Persien med en anden Fors-mønder, havde fundet sig bevæget til at gaae paa Voetlig **).

Du Alt hermed vilde været endt, hvis Lyfias var blevet ved Herst, ved vi ikke, men han sit snart afhæfket; thi vel hadde Romerne Intet imod, at Antiochs Son, som var et Varn, var Konge-Ravn, og vilde derfor ikke lade Demetrius slippe, men dog fikke de strax Gesandter til Asien, der skulde paatage sig Formynderskab et og, for en Sikkerheds Skjold, baade drabe Elephanteene og brande Skibene, som Epiphanees selvraadig havde anskaffet sig, og

*) Polyb (Strudsigttre om Døb) XXXI. Makkabæer. I. 6.

**) Makkabæer. I. 6.

